

АРХИТЕКТ

Може вам да ви се чини, че съм аз на пет години, аз добре си знам, че съм много по-голям.

Аз си имам кон и книги — ако искаш провери ги! и съм мъж, кален във труд, и съм архитект прочут. Гдай тия клечки бели — те са моите пергели, а това е гчертеж, но не ще го разбереш.

Три дни вече аз бележа дребни цифри по чертежа нанасям със черти стаи, стълби и врати. А нощеска ще мина със една самà машина и ще сляза непознат ут във Димитровград.

Ще разтворя там чертежа, ще повикам сто младеж ще им обясня завчас, що съм запланувал аз. Те пък и докарат с трясък вар, цимент, желязо, пясък, планина камък чер, сто вагона бял мермер. И сред фабрики, заводи, що не можеш ги преброди, аз ще туря камък як, па дам веднага знак. И ще почнем ний тогава сграда ное сграда здрава, триста метра ширина, а хиляда дължин

Тя ще има, да ви кажа, сто шейсет и пет етажа. Вът пък открай докрай ще препуска бял трамвай. И ще им сто салона и отвънка сто балкона, а на покрива червен кула, хеее като купен!

Свършил своята задача, аз на върха ще се кача и сре вятъра, що вей, ще извикам силно: „Хееей! Построих в аз палата, най-прекрасна на земята, та със нея в тоя свя пръв да е Димитровград!“